

Далоу здраднікоу! Далоу шаптуноу Масквы і Бэрліна!

РАДІЦА

штодзенная, грамадзкая, палітычная і літэратурная газэта

АДРЕС РЕДАКЦЫІ І КАНТОРЫ:

Вільня, Вострабрамская № 4, „Hotel Szlachecki“
пак. № 2.
Рэдакцыя адчыняна што дня, апрача свят, ад 11
да 1 і ад 5 да 7 гадз.

Цана нумару 20 марак.

Падпіска на 1 мес. 400 марак.
З перасылкай 1 „ 500 „
За граніцай ў два разы даражэй.

ЦАНА АБВЕСТАК:

За адзін радок звычайнага друку на 1 стр.—60 м.
ў гэсьце 75 м.
за тэкстам 40 м.
Для шукаючых працы на 10 прац. таней.

Сялянскі Беларускі Зьезд, Заходняй Беларусі у Вільні 10-13 сьнежня 1921 года.

На Зьездзе былі прысутны прадстаўнікі Заходняй Беларусі, а таксама прыбылі прадстаўнікі Закардоннай Беларусі, якая мучыцца пад няволі маскоўскіх камуністаў.

Зьезд выняс давер'е Краёвай Сувязі даручыў ёй стаяць на чале ўсяго беларускага жыцця, як палітычнага, так эканамічнага і культурна-просьветнага.

1) Старшыня З'езду П. Аляксюк, 2) Віцэ-Старшыня Д-р Паўлюкевіч; 3) Сябра Прэзідыуму сялянін Маркевіч; 4) Сакрэтэр Бэкіш; 5) Старшыня Цэнтральнага Камітэту Краёвай Сувязі—Вацлаў Пушка.

Ашмянчуні!

Ваш Беларускі сялянскі спісак па Ашмянскаму павету № 6.

За гэты спісак усе беларусы: каталікі і праваслаўныя, старыя і маладыя, мужчыны і жанкі — павінны галасаваць 8 студзеня г. г.

Людзі, пастаўленыя ў гэтым спіску — вашы сялянскія сыны, якія ня прададуць вас нашым ворагам.

Гэтыя людзі будуць у Сойме, перад усім сьветам дабівацца:
1) Каб зямля налітая вашай кроўю і потам — як найхутчэй была перададзена вам, а ў першую чаргу, беззямельным і малазямельным; 2) Каб у нас быў закон і парадак і каб ніхто не важыўся паневяраць нашы правы, як беларуса і як чалавека; 3) Каб усім пацярпеўшым ад вайны — далі дапамогу грашыма, лесам, насеньням, жывёлай і інш.; 4) Каб у нас было даволі урадывых школ; 5) Каб Урад напавіў дарогі, масты, каб залажыў бальніцы і аптэкі, каб дапамог завясці добрыя гаспадарскія машыны і прылады і інш., а таксама, каб нам больш ніколі не награзала бальшавіцкая навала маскоўскіх грабежнікаў.

Усё гэта патрэбна ня толькі для нас самых, але і для нашых дзяцей, для нашых ўнукаў, для нашага будучага пакаленьня.

Дзеля гэтага наш абавязак, наша павіннасьць, паслаць у Сойм сваіх лепшых людзей.

Галасуйце ўсе За Ваш Беларускі Сялянскі спісак № 6.

Землю і абарону сялянству дасьць толькі спісак № 6.

Беларускі Выбарчы Камітэт

Ашмянская Вокруга.

Дзень выбараў - дзень грамадзянскай павіннасці!

Беларускі Сялянскі спісак № 6

Кандыдатаў у Віленскі Сойм, выстаўляных у „Краёвай Сувязі“ на Ашмянскаму выбарчаму Вокругу.

1. АЛЯКСЮК ПАВЭЛ. Сялянін вёскі Тальмінава, Ашмянскага павету; праўнік, вядомы беларускі дзеяч, многа працаваўшы на ніве беларускага адраджэння, вядомы абаронца правоў беларускага сялянскага народу.

2. КАРЭНДА МІХАЛ. Сялянін вёскі Крыванцы Граўжыскай гміны, Ашмянскага павету, — беларускі дзеяч.

3. БУТКЕВІЧ ПЕТР. 31 год. Сялянін мястэчка Жупраны, Ашмянскага пав., — сьведомы і шчыры беларус і кааператар.

4. КАМАРОУСКІ ФЕЛІКС. 60 гадоў. Сялянін мястэчка Крэва Ашмянскага павету, беларус.

5. СУБАЧ ФРАНЦІШАК. 29 гадоў. Сялянін мястэчка Дзеўе-нішкі, Ашмянскага пав. Сьведомы беларускі працаўнік.

6. ТАРУСЕВІЧ ІГНАТ. 43 гадоў. Сялянін м. Гальшаны, Ашмянскага павету.

7. САПАЧ СТЕФАН. 35 гадоў. Сялянін вёскі Яковічы, Беніцкай гміны, Ашмянскага павету.

8. РОДЗКА АНДРЭЙ. 65 гадоў. Сялянін вёскі Яковічы, Беніцкай гміны, Ашмянскага павету.

9. ЧЫЖЭУСКАЯ МАРЫЯ. 22 гадоў. Сялянка вёскі Свірыдовічы, Сморгонскай гміны, Ашмянскага павету, вучыцельніца.

10. СТРЫГА АЛЕКСАНДР. 25 гадоў. Сялянін вёскі Лудзінава, Крэйскай гміны, Ашмянскага павету.

Усе беларусы Ашмяншчыны, як адзін, у дзень выбараў, у нядзелю 8-га студня, павінны ісьці на выбары. Каб ніхто ў гэты дзень не заставаўся дома і ня спадзяваўся, што „абыдзяцца там і бяз яго!“

Усе, хто хоча шчаслівай долі сваёй Бацькаўшчыне, павінны галасаваць за свой беларускі спісак № 6.

Усе, хто хоча добра сялянскаму народу, павінны падаваць свае галасы за сялянскі спісак № 6.

Толькі ад сваіх праўдзівых беларускіх сялянскіх прадстаўнікоў сялянін-беларус можа спадзявацца абароны сваіх правоў!

КАМАЙЦЫ!

Ваш Беларускі сялянскі спісак па Камайскаму вокругу № 5.

За гэты спісак усе беларусы: каталікі, праваслаўныя і стараверы, маладыя і старыя, мужчыны і жанкі — павінны галасаваць 8 студзеня г. г.

Людзі пастаўленыя ў гэтым спіску — вашы сялянскія сыны, якія не прададуць вас нашым ворагам.

Гэтыя людзі будуць ў Сойме, перад усім сьветам дабівацца: 1) Каб зямля палітая вашай кроўю і потам — як найхучэй была перададзена вам, а у першую чаргу, беззямельным і малазямельным; 2) Каб у нас быў закон і парадак і каб ніхто не важыўся паневяраць нашы правы, як нацыянальныя, так рэлігійныя і агульна грамадзянскія; 3) Каб усім пацярпеўшым ад вайны — далі дапамогу грашыма, лесам, насеннем, жылляй і інш.; 4) Каб у нас было даволі урадовых школ; 5) Каб Урад напярэй дарогі, масты, каб залажыў бальніцы і аптэкі, каб дапамог завесці добрыя гаспадарскія машыны і прылады і інш., а так сама, каб нам больш ніколі не пагражала бальшавіцкая навала маскоўскіх грабежнікаў.

Усё гэта патрэбна ня толькі для нас самых, але і для нашых дзяцей, для нашых ўнукаў, для нашага будучага пакалення.

Дзеся гэтага наш абавязак, наша павіннасць, наслась у Сойм сваіх лепшых людзей.

Галасуйце ўсе За Ваш Беларускі Сялянскі спісак № 5.

Землю і абарону сялянству, дасьць толькі спісак № 5

Беларускі Выбарчы Камітэт

Камайскага Вокругу.

Беларускі Сялянскі спісак № 5.

Кандыдатаў у Віленскі Сойм, выстаўляных „Краёвай Сувязю“ па Камайскаму выбарчаму Вокругу.

1. ШЫШКОУ ВАСІЛЬ. Вядомы беларускі дзеяч, рэдактар газеты „Jednaść“.

2. БЭКІШ ЯНКА. Сялянін, вучыцель; сябра беларускай партыі „Сялібі-вікі“; вядомы беларускі дзеяч ў справах эканамічных і культурна-просветных.

3. МІХАЙЛАУ ХВЕДАР. Сялянін вёскі Оцкевічы, Сьвенцянскага павету сьведомы беларус.

4. ЦЬВІЛЭНЬ МАРЦІН. Сялянін вёскі Мунповічы Сьвенцянскага павету сьведомы беларус.

5. ВАРСУКОУ ВАСІЛЬ. Сялянін вёскі Крукі, Гаўдуцішскай гміны, Сьвенцянскага павету, беларус.

Усе беларусы Камайскага Вокругу, як адзін, у дзень выбараў у нядзелю 8-га студня, павінны ісьці на выбары; каб ніхто ў гэты дзень ня заставаўся дома і ня спадзяваўся, што „абыдзяцца там і бяз яго!“

Усе, хто хоча шчаслівай долі сваёй Бацькаўшчыне, павінны галасаваць за свой беларускі спісак № 5!

Усе, хто хоча добра сялянскаму народу, павінны падаваць свае галасы за сялянскі спісак № 5!

Толькі ад сваіх праўдзівых беларускіх сялянскіх прадстаўнікоў сялянін-беларус можа спадзявацца абароны сваіх правоў!

Вільня, 5 Студзеня 1922 г.

Новая страніца гісторыі адчынілася.

Народ беларускі ачунёў. Падняў свой нацыянальны сьцяг і пад чырвона-белаю Пагоняй ідзе да вызвалення сваёй Бацькаўшчыны.

Ад нас, нашага разумення важнасці сённяшняга дня, залежыць хутчэйшае прыбліжэнне таго часу, калі споўняцца мары лепшых сыноў беларускага народу, якія цяперлі, уміралі і кроўю плацілі за будучую волю Беларусі.

Дзень 8-го студня, дзень выбараў у Віленскі Сойм, гэта адзін з крокаў, які збліжае нас да гэтага вялікага кліча — „Вольная Бацькаўшчына!“

Беларускія сяляне ў гэты дзень павінны сказаць усяму сьвету, што яны не рабы і мужыкі, а вольныя грамадзяне вольнага краю, якія чуць сябе беларусамі і змагаюцца за Беларусь.

Хто з беларусаў ня выпушціць у гэты дзень сваёй грамадзянскай павіннасці, хто ня пойдзе да выбарчай урны і ня падасць свайго голасу за выбарчы спісак, няхай памятае, што яго ўласнымі рукамі кладзецца адно лішняе зьвяно да тых кайданоў няволі, якія так ахвоча гатовы нам накінуць нашы ворагі.

Вялікія беларускія народныя сабраньня.

У Ашмяне.

1-га студня гэтага году ў салі народнага тэатру ў Ашмяне адбылося вялікае беларускае сабраньне, на якім былі прысутнымі прадстаўнікі ўсіх, ня-малых, гмін Ашмянскага павету.

Сяляне ня маглі зьмесьціць усіх сабраўшыхся. Адчыніў сход мейсцовы беларускі дзеяч п. Ян Тарчэўскі, які шчыра вітаючы сабраўшыхся, выказаў думку аб важнасці нашага учасця ў выбарах да Віленскага Сойму і канешнасьці галасаваць толькі за беларускія сялянскія спіскі. Галоўны выбарчы Камісар Краёвай Сувязі п. Адам Курыловіч ахарактэрызаваў значэнне прысутнасці беларускіх сялянскіх сыноў у Віленскім Сойме і школы, якая ідзе ад устрымання ад учасця ў выбарах.

У гарачай прамове п. Вацлаў Пупка выказаў ўсю вялікую шкадлівасць і цёмную правакацыйнасць работы людзей, называемых сябе беларусамі і выступаючых ад імяні Нацыянальнага Камітэту, Ураду Ластоўскага і партыі сацыялістаў-рэвалюцыянераў. „Гэтыя людзі нясуць ня волю, а найгоршую кабалу. Табе, Беларускі Народзе! Прыкрываючыся пекнымі лезунгамі, яны стараюцца прыкрыць тую гнусную працу, нікі якой ідуць з Бэрліна, нядвузначна вядуць нашу старану да маскоўска-бальшавіцкага пекла.“

З вялікай праграмай прамовай выступіў П. Аляксук, які зьяўляецца першым кандыдатам

Калі верыш ворагу — ня верыш сабе сам, — ня ідзеш на выбары — вораг ты братам!

Чаго дамагаецца Краёвая Сувязь і беларуская партыя Сялібнікі.

Бароняць правы беларускага сялянскага гаспадарства на народ.

Дабіваюцца, каб як найхутэй надзяліць зямлю беззямельных і малазямельных сялян беларуска.

Бароняць нацыянальныя беларускія правы.

Адчыняюць нацыянальныя беларускія школы і бароняць іх.

Бароняць беларускі народ перад вышэйшымі польскімі уладамі, каб мяйсцовыя дробныя ўлады самаупраўна ня здэкаваліся над ім.

Адчыняюць кааператывы, каб прадаваць сялянам прадукты па танейшым цэнам.

Сябрамі гэтых арганізацый з'яўляюцца толькі сяляне і сялянскія сыны.

на беларускаму спіску ў Віленскі Сойм па Ашмянскаму Вокругу.

А характэрызаваўшы сучаснае становішча Беларусі, напярэкі беларускай палітычнай мыслі, высьвілі падставы ідэалогіі Краёвай Сувязі і партыі Сялібнікаў, якія, змагаючыся за нацыянальныя і сацыяльныя правы беларускага народу, бачаць лепшую будучыню Беларусі толькі ўлучэнні ў Польшчу.

У заканчэнне сваёй вобразнай прамовы П. Аляксюк заклікаў беларускі народ адкінуць сумлеўкі і няпэўнасць і з верай іскі вярнуцца шляхам нацыянальнага адраджэння.

Сабранне спаткала прамову гучнымі воклічамі.

Даведаўшыся, што П. Аляксюк мае пакінуць сабранне і выязджае, ад імяні сялян, якія пазней прыехалі, найбольш з гмін Пружанскай і Сольскай, выступіў грамадзянін Буткевіч і прасіў яго яшчэ раз сказаць прамову.

Апошняя прамова П. Аляксюка, маючая ў вагністых выказах ўсю нядолю беларускага народу, зрабіла на сабраўшыхся вялікае ўражэнне.

Шмат хто з прысутных падходзіў асабіста да яго, дзякуючы за гэтае шчырае роднае слова.

Адбыўся беларускі спектакль, дэкламацыя, выступіў з пекнай прамовай прадстаўнік „Зялёнадубцаў“, пасля чаго сабраўшымі была вынесена адзінаголасна рэзалюцыя выражэння давер'я П. Аляксюку, як сыну беларускага сялянскага народу і абаронцы яго правоў.

Рэзалюцыя ў сільных выказах кляўм і ўсіх ініцыятараў, якія стараюцца тым ці іншым спосабам закідаць бялізну імя Аляксюка.

У вёсцы Талмінава.

1-го студня з 6-ай гадзіне вечарам адбылося сабранне, на якім выступілі з прамовамі грамадзяне: В. Пупко, Пав. Аляксюк і сяліне вёскі Марцінкевіч, Малышка і Крупічовіч.

Настрой быў надта прыхільны ў адносінах да беларускай справы.

Агульнае незадавальненне вызвала заява гр. Крупічовіча аб прысланні 10 нумараў „Крыніцы“ з лаянкамі на П. Аляксюка.

Сяліне канешне прасілі П. Аляксюка сказаць, за які ім нумар галасаваць. „Як скажаш, так ўжо і рабін будзям.“ У адказ на гэта П. Аляксюк растлумачыў, што ня можа ім навязваць свайго погляду, што сёгоння ім вытлумачана, чаго якая партыя дабіваецца і няхай ім самым падсказаць сумленне за кім ісці.

У Мураванай Ашмянцы.

У Мураванай Ашмянцы да сабраўшагася народу гаварылі А. Курыловіч і П. Аляксюк.

Найцікавей, што прыехалі яны ўжо дужа позна і весь народ быў на вечарыне ў школе.

Вучыцель ня хацеў пазволіць гаварыць. Калі ўвайшлі, адзі з сялян звярнуўся з запытаннем: „Прыехаў Аляксюк, ці хочаш яго паслухаць?“. „Хочам усе, ніхай гавора, ён наш чалавек“.

Вучыцель прабываў перашкаджаць, але сяліне так абурміся, што ён быў змушаны лічыцца з фактам.

Асабліва ярка выступіў П. Курыловіч.

Пасля прамой доўга крычалі: „праўду кажэце, мы вам верым, за вамі пойдзем!“

Шмат сялян з вечарыны пайшло ў другую хату разам з прыехавшымі гаспадарамі, дзе яшчэ доўга гутарылі і прасілі рожных высьвешчэнняў.

Так першы выступ нашых правадыроў выйшаў на дзіва яркім; ён паказаў, за кім ідзе народ.

А. Н.

Што зрабіла Краёвая Сувязь Беларускаму Грамадзянству за апошнія два месяцы.

У пачатку травеня месяца леташняга году ў Вільні быў заложаны „Цэнтральны Камітэт Краёвай Сувязі“, які паставіў сваімі заданнямі прысвечы дапамогаю, як маральнаю, так і матэрыяльнаю ўсяму беларускаму грамадзянству нашага краю.

Дзякуючы таму рэальнаму грунту, на які стала Краёвая Сувязь, у палітычным напрамку, ёй удалося зрабіць болей, як таго можна было спадзявацца.

У кароткі час Краёвая Сувязь, згрупавала каля сябе шмат шчырых, здоль-

ных і энэргічных працаўнікоў і лёгка пашырыла сваю чынасць на правінцыі.

Дзеля таго, што другія беларускія арганізацыі аказаліся мала актыўнымі і ня жыццёвымі; дзеля таго, што ўсе яны ў большай частцы лавілі „жураўлёў у небе“ і не маглі ўтрымаць сініцы ў руках“, як кажа прыказка, — Камітэт Краёвай Сувязі, як арганізацыя рэальнай працы, ўзяўшыся за работу, не ўважаючы на шмат рожных цяжкіх труднасцяў і перашкод, цяпер ужо ўзяў ў свае рукі ўсе тры галоўныя справы нашага краю, гэта: асьветную, эканамічную і палітычную.

Справа беларускай асьветы, гэта самая галоўная справа для нас беларусаў, як народу, толькі пачынаючага сваё нацыянальнае жыццё. Патрэбны кніжкі, патрэбны газеты, журналы, бібліятэкі, чытальні, рэфераты, культурнае прасветнае гурткі і г. д.

Справа беларускага эканамічнага жыцця ў нас саўсім не парухана: брак кааператываў, брак прамысловых прадпрыемстваў, не нарыхтаваны гандаль ня толькі з заграўнаю, але і ўсёбе ў краі наша прыроднае багацце — эксплуатацыю чужыны, наша гаспадарка выдзецца старадаўнім парадкам і г. д.

Палітычная справа беларускага народу і, наагул, нашага краю, трапіла ў рукі, палітычных авантюрыстаў, якія могуць пагубіць наш народ. Гэтыя „палітыкі“ вядуць народ да яго ворагаў і стараюцца пасварыць яго з прыяцелям, з бліжэйшым суседам — польскім народам, які шчыра жадае бачыць беларуса сваймі роўнымі братамі і ідзе да яго з дапамогай.

Вось прычыны, дзеля якіх Краёвая Сувязь паўстала да жыцця і каб крок за крокам заваўваць і займаць усе гэтыя пазыцыі, якія даюць магчымасць беларускаму народу тварыць сваю лепшую будучыню.

За апошнія два месяцы „Краёвая Сувязь“ здолела зрабіць, пакуль што, ніжэй апісанае:

Па асьветнай справе.

Заложаны і выходзяць у свет тры беларускія газеты, дзве тыднёвыя — „Jednaś“ і „Родная Страха“ і штодзённая — „Раніца“.

Заложана пры Камітэце Краёвай Сувязі выдаўніцтва беларускіх кніжак.

Зарганізаваны беларускі раз'ездны тэатр, які цяперака дае прадстаўленні на правінцыі ў беларускіх местах і мястэчках.

У ЛУЧНАСЬЦІ З ПОЛЬШАЙ З БУДУЕМ ВАШУ
Сьветлую будучыню.

АШМЯНЧУКІ!

Гэта ваш нумар.

6

КАМАЙЦЫ!

Гэта ваш нумар.

5

Гэты нумар трэба выразаць і ў дзень выбараў уклесці ў капэрту, якую дадуць у Аб'ядоўнай Камісіі.

Гэты нумар трэба выразаць і ў дзень выбараў уклесці ў капэрту, якую дадуць у Аб'ядоўнай Камісіі.

Калі мы будзем мець сваіх прадстаўнікоў у Сойме, мы будзем мець палову таго, што сягоньня трэба мець беларусу.

Адкрыта у Валажынскім, Вілейскім, Ашмянскім, Слоніўскім, Стаўпецкім і інш. паветах 52 беларускіх школы, якія цяпер атрымліваюць ад Камітэту ўселякую дапамогу і ў скорым часе пярэйдзю на ўрадовыя.

СПІСАК ШКОЛ, АДКРЫТЫХ КАМІТ. КРАЕВАЙ СУВ.

Павет.	Волазьц.	Вёска.
Вілейскі	Краснасельская	Вялікі-Бор
Стаўпецкі	Ракаўская	Гіравічы
Вілейскі	Краснасельская	Старыні
Несьвіж.	Сіняўская	Ганевічы
Вілейскі	Маладзечненск.	Ярэўшчына
Стаўпецкі	Ракаўская	Юркаўшчына
Вілейскі	Краснасельская	Уша
Ашмянскі	Беніцкая	Баркаўшчына
Вілейскі	Радашкавіцкая	Путнікі
Стаўпецкі	Ракаўская	Гойрасава
Несьвіж.	Сіняўская	Яхімаўцы
		Ліскаво
Вілейскі	Лебедзеўская	Емілі—Сукі
Стаўпецкі	Ракаўская	Страла
Несьвіж.	Сіняўская	Нарэшавічы
Слоніўскі	Падаўская	Вялікія-Кроглі
	Дзятлаўская	Асаново
Вілейскі	Краснасельская	Аляхновічы
Валожын.	Валожынская	Карусьціно
Вілейскі	Краснасельская	Гранічы
	Радашкавіцкая	Загорцы
	Ільска	Залескі
	Гацаўская	Грамцово
		Запалыкі
	Лебедзеўская	Важуці
	Радашкавіцкая	Сычэвічы
Лідскі	Арлянская	Дзевярычы
Стаўпецкі	Радашкавіцкая	Калінаўка
Валожын.	Забрэская	Гарадэчна
	Валожынская	Капусьціна
		Чэртавічы
		Рачанаты
	Забрэская	Ганькавічы
		Гарадзкі
		Аўгустово
		В.Зяпрудзьдзе
	Валожынская	Стайкі
		м. Валожына
		Кебуці
	Палацкая	Вялікае Сіло
	Валожынская	Бунькаво
		Бабровічы
		м. Вішнево
	Вішнеўская	Шутовічы
	Валожынская	Дзюбені
		Срэнічы
		Будроўшчына
		Улазавічы
		Мінчы і Белюкі
	Палацкая	Кабылікі
		Дэвяны і Ко-
		пінеры
		Пілачаны

У сяго 52 школы.

Ужо атрыманы дазвол і як будзе складзены педагогічны персанал—ў Радашковічах будзе адкрыта беларуская гімназія, а ў Маладзечні—вучыцельская семінарыя.

Па палітычнай справе.

У палітычных справах, Краёвая Сувязь здабыла сабе пачаснае месца, як сярод грамадзянства Краю, так і ў Польскіх палітычных кругах і ў Польскага Ураду.

Адна за адною адчыняюцца філіі Камітэту па правінцы, якія даюць грамадзянству ўсе прэтрэбныя рады і кіруюць яго палітычным, асветным і эканамічным жыццём. Да сёгодняшняга дня адчынены філіі Камітэту і другія установы Краёвай Сувязі ў Ашмяншчыне, Мураванай Ашмянцы, Глыбокім, Залесскім, Радашковічах, Сычэвічах, Сіняўцы, Несьвіжы, Луніцы, Баранавічах, Застравічах і Слоніме.

Усякі сялянскі і рабочы, лічыць установы Краёвай Сувязі сваімі, беларускімі і шчыра і ахвотна карыстаецца іх заходамі, радамі і дапамогамі.

Пропі ўселякіх нясправядлівасцяў, робяных польскімі чыноўнікамі ў адносінах да беларусаў на мейспох, як Цэнтральны Камітэт Краёвай Сувязі, так і яго ўсе установы—рашуча вядуць барацьбу і цвёрда стаяць як абаронцы грамадзянства.

Шмат пасаджаных у турму беларусаў знайшлі сваё вызваленне, дзякуючы заступству Краёвай Сувязі.

Шмат уселякіх другіх крыўд для беларускіх сялян—было ўхілена, дзякуючы заходам і аўтарытэцнасьці гэтай жа установы.

Па эканамічнай справе.

Залажыўшы ў Вільні Кааператыву „Самапомач“, а пасля гуртовую складніцу пад той жа назвай, да сёгодняшняга дня ўжо Краёвая Сувязь здоляла адчыніць шмат сваіх аддзелаў—кааператываў на правінцы, як напрыклад ў Мураванай Ашмянцы, Залесскім, Глыбокім, Лебедзеве, Радашковічах, Сморгоні і інш. У Вільні Краёвай Сувяззю адкрыта вялікая пекарня (бышая графа Тышкевіча, якая дастаўляе найлепшы і найтанейшы хлеб для бяднейшых жыхароў праз кааператывы.

Мясцовая Улада шырока ідзе на спатканьне ў гэтых справах і як матэрыяльна, так і маральна дапамагае.

Грамадзянства, спазнаючы вялікае значэнне гэтай эканамічнай пляцоўкі для нашага краю і бачучы выразную сваю карысць у гэтым—таксама шырока падтрымлівае гэтыя кааператывы, запісваючыся ў іх сябрамі.

Бяручы пад увагу ўсё сказанае, трэба выказаць толькі адно пажаданне, каб і далей Краёвая Сувязь, не пакладаючы рук, так сама энэргічна і шчыра прапавала на карысць дарагой Валькаўшчыны і каб праз другія два месяцы пільны яе працы, на ўсіх гэтых трох галоўных прыяўках нашага жыцця—павялічыліся ў дзесяць разоў болей.

Н. О.

ТЭЛЕГРАМЫ.

ВАРШАВА, 4. 1. (А. В.) У Гэльсінфорсу польскі пасол Сакальніцкі атрымаў вялікую фінскую награву.

ПРАГА, 4. 1. (А. В.) На сабраньні, пасля новага году, прэзідэнт Масарык у сваёй вялікай прамове палітычнага характэру звярнуў увагу на тое, што прапавіцыя народаў засталася згоднай малай Антантай, бо стаіць на варце злучэння гаспадарстваў усёй Эўропы, а так сама адбудаваўня Расей. Зкрануўшы адносіны з немцамі, п. Масарык сьцьвардзіў, што чэшскі народ хоць і веў барацьбу з немцамі, ўсё-ж такі хоча з імі жыць у згодзе.

РЫМ, 4. 1. (А. В.) У сувязі з дэманстрацыямі ў Спардыце і Сабэнікі, высланы туды італьянскія караблі да ўсіх парту Далмацкіх.

ЛЬВОВ, 4. 1. (А. В.) „Родны Край“ паведамляе, што следства аб камуністах „šweto jurskich“ пакуль што ня скончана. Справа Фэдага адбудзецца ў другой палавіне Лютага.

ЛЕНДЫН, 4. 1. (А. В.) Згодна чу, так, прэзсам Амэрыканскага Камітэту помачы Расей зацьверджана ўмова, згодна якой, Савецкі ўрад мае права закупаць харчоу на 10 мільёнаў долараў у золата. Саветы павінны выслать гэтае золата да новага году.

ЛЬВОВ, 4. 1. (А. В.) „Родны Край“ паведамляе, што балышавікі загадалі на Украіне новы пабор, які не даў ім ніякага рэзультату, бо мясцовыя жыхары адхіліліся ад службы. Самі балышавікі не бяруць гэтых рэкрутаў на акаліцах па граніцы, уважаючы на тое, што гэта элемент распусьты і ня можа быць прыгодным для украінскай прапаганды.

ПРАГА, 4. 1. (А. Р.) Прэмьер Бенэш сьцьверджае, што малай Антанты мае палітычнае значэнне, бо галоўным

заданьнем яе з'яўляецца пашырэнне гаспадаркі ў гаспадарствах, якія ўходзяць у Саюз.

КАТАВІЦЫ, 4. 1. (А. В.) Ужо некалькі дзён знаходзіцца на Горным Шлёнску прадстаўнік ад Саветаў, ўмэце злучэння фірмаў шлёнскіх з Саветамі. Да гэтага часу зроблены вялікія жалезна-дарожныя закупы для Саветаў. Рахункі будуць урэгуліраваны амэрыканскімі банкамі.

АТЭНЫ, 4. 1. (А. В.) Паўстанцкі рух на востраву Крыпе вельмі шыроча. На мейспача начальніка Крыцкага гаспадарства мае быць зазваны Ванізілае.

ПАРЫЖ, 4. 1. (А. В.) Французскі бюджэт застаўся прынят 216 галасамі пры 7 ўстрымаўшыхся.

ПРАГА, 4. 1. (А. В.) На прошлым тыдні на конта чэкаў падпісаны гандлёвы трактат паміж Чэхамі і Саветамі.

ПАРЫЖ, 4. 1. (А. В.) Дня 3 студня Бранд выехаў на канфэрэнцыю ў Ганау.

МАСКВА, 4. 1. (А. В.) Прэзас Выхаўнаўчага паміжнародавага камітэту заве ўсіх перасяленцаў, якія знаходзяцца няпер у Швэцыі, каб паварацілі да Масквы.

ХАРКАЎ, 4. 1. (А. В.) Аправізацыйныя перспэктывы Украіны вельмі блаті. У 1921 годзе засеяна на 3 с пал. мільёнаў дзесяцін менш, чым у 1916 годзе. У гэтым годзе абсеяных палёў менш яшчэ на палавіну. На случаю неўраджая на Украіне, сьцьць патрэба на 40 мільёнаў пудоў. Дзеся ўраду хопіць можа 6 міль ёнаў пудоў хлеба. Паменшала прайзводства хлеба, па прычыне зьнішчанай гаспадаркі, а прошлых гадоў. Напрыклад, да вайны ў Кіаўскай г. з дзесяціны збіралі да 77 пудоў, калі цяперака ня збіраюць нават і 40 пудоў.

ЛЬВОВ, 4. 1. (А. В.) „Родны Край“ паведамляе, што украінская дэлегацыя Народнай Рэспублікі падала ў Рыму ад імяні свайго ўраду пратэст, па прычыне падпісання савецка-чэшскай ўмовы.

КАНСТАНТЫНОПаль, 4. 1. (А. В.) У Турцыі распачалася эвакуацыя астаткаў арміі генэрала Урангея, якія заставаліся да гэтага часу ў Канстантынопаля.

БЭРЛІН, 4. 1. (А. В.) У Нямеччыне жалезна-дарожныя забастоўкі скончыліся.

БЭРЛІН, 4. 1. (А. В.) Парыскі карэспандэнт „Lokal Anzeiger“ паведамляе, што да Парыжа прыбыла прамысловая дэлегацыя, ўмэце наладзіць адносіны і купцамі, французскімі прамыслоўцамі.

ЖЭНЕВА, 4. 1. (А. В.) Жанаўскі „Zurnal“ піша, што Рада Паслоў паміж 10—20 студня патрэбуе ўсе страты ад адміністрацыі Горнага Шлёнску з прошлага году. Падзел гэтай сумы будзе зроблены паміж Немцамі і Польшчак.